

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

Pfal. 144. v. 12. seqq. Verumpii flagellatur totâ die, & castigatio eorum in matutinis Psal. 73. v. 14. quin & impii premunt pios, ne crescant, dicentes: Venite, & disperdamus eos, ne sint gens, Psal. 83. v. 5. hinc dolore afficiuntur pii, ut dicant: Heu mihi, eò quod peregrinus sim cum Mesech, Psal. 120. v. 2. 6. Confer Psal. 55. vers. 7. quod conspicimus ex exemplo Eliæ, 1. Reg. 19. v. 4. & Pauli, Philip. 1. vers. 23.

Verum confidite Dilecti! messis filiorum Dei brevi orietur: tum zizania, h. e. impii Tyranni & persecutores in fasciculum alligati, igne infernali comburentur: ex aduerso verò iusti, tanquam nobile triticum in fasciculo viventium collecti, 1. Sam. 25. v. 29. in horreum æternæ gloriæ & lætitiæ assumentur: tunc illi, qui hinc seminarunt in lacrymis, cum exultatione metent, Psal. 126. v. 5. Id quod nobis Iesus largiatur, Amen.

DOMINICA VI. POST EPIPHANIAM.

Evangelium Matth. 17 v. 1. -- 8.

EXORDIUM.

CUm Moses pasceret oves Jethro soceri sui, Sacerdotis Madian: & minasset gregem ad interiora deserti, venit ad montem Dei Horeb, apparuitque ei Angelus Domini, in flammâ ignis de medio rubi, & videbat, quod rubus arderet, & non combureretur, Exod. 3. v. 1. seqq.

Hic rubus procul dubio, præter incarnationem Servatoris nostri, ubi mirabilis utriusque naturæ personalis unio facta est, simul præfiguravit præcellentem transfigurationem Christi in monte Thabor.

Rubus ardens est *Θείον Σπῆν*. Rubus suo modo humanam naturam, ignis verò divinam repræsentat, Deus enim ignis

consumens est, Deut. 4. v. 24. Unio ignis cum rubo est combinatio divinæ & humanæ naturæ. Ignis per totum rubum se diffundens, significat, totam plenitudinem Divinitatis in Christo inhabitare corporaliter, Col. 2. v. 9. Et veluti ignis rubum non consumsit, sed clarificavit: Ita nec Divinitas Christi inhabitans humanitatem læsit, multò minus planè destruxit, sed potius radiis divinæ Majestatis suæ illustravit, ut visâ gloria ejus, gloria quasi unigeniti à Patre, plenus gratiæ & veritatis, Joh. 1. v. 14.

Maximè verò gloriam suam, in transfiguratione, præsentibus quibusdam discipulis demonstravit, quò in fide eosdem confirmaret, ne scandalū ex profundissimâ ejus.

ejus exinanitione & servi forma caperent: propterea radios gloriæ & Majestatis suæ ipsis commonstrat, ad quam post statum exinanitionis perventurus erat, & transfiguratur corâ ipsis, quoad humanam naturam, non quidem *substantialiter*, sicut Uxor Lothi in statuam salis versa, Gen. 19. v. 26. sed *accidentaliter*, ut nulla servi forma in eo amplius apparuerit, sicut rubus Mosis quoad substantiam non in ignem commutatus, sed per eum tantummodo illustratus fuit: Sic & Christi facies resplenduit sicut Sol, vestimenta autem ejus facta sunt alba, sicut lux, ut præsentis discipuli, non minus ac Moses, rubi ardentis & non comburentis admiratione ideo ducti, in votis habuerint, hanc Christi clarificationem perpetuo conspiciendi.

Videbimus

I. Triplicem Querelam.

II. Triplicem Medelam.

III. Triplicem Cautelam.

II.

Exegesis.

Abundantia gaudiorum est cum vultu tuo: delectationes in dexterâ tuâ usque in æternum, ait Dominus Messias ad Patrem suum cœlestem, Psal. 16. v. ult. hoc ipso confirmans se in passione, fore, ut post eam ad abundantiam divini gaudii exaltatus ad dexteram Dei Patris perventurus sit.

Idem solatium veri Christiani arripere, & ex prælecta Pericope certi esse possunt, quod abundantia gaudiorum, & delectationes in dexterâ Dei usque in æternum futura sint, quorum & ipsi exantlatis vitæ

hujus miseriis compotes fient, cum nimirum die ultimo, universalis clarificatio Filiorum Dei futura est, cujus præclarum præludium nobis in ipso Evangelio proponitur, in Petro, qui voluptate ejus mirifice perfusus est, ubi saltem prægustum quendam in transfiguratione Christi habuit. Interea æquo animo gloriosa hæc revelatio Filiorum Dei expectanda nobis est, Rom. 8. v. 19. Patientia enim necessaria est nobis, ut reportemus præmissionem, Hebr. 10. v. 36. nec ægre feramus, cum Christo primum in statu exinanitionis vivere, dum ad statum exaltationis pertingamus. Post sexiduum enim demum ad glorificationem pervenimus, hoc est, post tribulationes exhilaramur, juxta illud: per aspera ad astra, per angusta ad augusta.

Querela respicit

I. *Dierum crucis multitudinem*, post quas corporum nostrorum clarificationem impetramus. Post sex enim dies, inquit Evangelista, assumpsit Jesus Petrum & Jacobum, & Johannem fratrem ejus: & duxit illos in montem excelsum seorsim: & transfiguratus est, ante eos.

Quomodo hi sex dies alias ad senarium mundi millenarium transferantur, alibi ostensum est. Hæc vice ad sex calamitarum dies homini tuteundas applicamus, priusquam ad cœlestem glorificationem ille perveniat.

I. *Est dies conceptionis*, qui vere miserabilis est, si rem accurate trutinamus. Illo enim in peccatis concipimur, Psal. 51. v. 7. super quæ verba Ambrosius: *Antequam nascimur maculamur contagio, antequam usurum lucis, originis ipsius excipimus injuriam. Merito ergo David flebiliter deploravit in seipso inquinam-*